

Gondolatok 2017. január 6-án

Iz. 60,1-6

Háromkirályok ünnepének örömhíre elé szívesen idézik az Úrban dicső és hatalmas és gazdag Jeruzsálem képén lelkenedező prófétát. Szép hazafias álom a zsidó nép küldetésének beteljesedéséről, Uruk erejével dicsőségesen felülemelkednek minden népen, királyon, nemzeten. E kép Jézusra értelmezése csak a zsidók várta hatalmas, erős Messiás képéhez illik. Hiszen nem kevésbé szép a magyar nép kiemelt hivatásában való hit, ahogy a mi történelmünk, történeteink is *hasznóképpen* igazolják népünk kiemelkedő tulajdonságait, hivatását és szerepét.

Addig helyénvaló is az ilyen gondolkodás, amíg nem mások ellen irányul, hanem magunk életét, kitartását, szolgáló szeretetünket emeli, serkenti. Ez nem is olyan könnyű, alapvetően sovinszták lennénk. Az olvasmányból Ef. 3,2-6 érezzük is, Pál és az apostolok számára milyen önmagukat megerősző döntése, hogy a nem zsidók is "társörökösei" Isten országának. Magunkra fordítva: osztrákok, szlovákok, sőt ... afgánok, síretek, líbiaiak stb. is Isten népe!

Mt 2,1-12

Az evangélium a jól ismert kedves történet a kisded Jézushoz zárandokló napkeleti bölcsekről. Ma már tudni véljük, mi lehetett valójában a betlehemi csillag (volt szupernova robbanás, volt a Szaturnusz és Jupiter igen fényes együttállása i.e 7 körül háromszor is!) A hódolóról kevesebbet tudunk. Számuk több nép hagyományában 3, de az örmények szerint 12. Nevük minden nép történetében más és más. Jézus születésekor a keleti szomszéd, a Pártus birodalom fénykorát éli. Fővárosa a csillagászati tudományáról is híres Babilon. Az itt és ekkor legelterjedtebb Zarathustra-vallásban az ember test és lélek, jó és rossz között választélete során és ettől függően juthat el az isteni mennyországba. Az ember nem szolga (mint a zsidóknál), hanem szabad választása alapján követi istene útját. Ahura Mazdá a világteremtő/világfenntartó maga nyilatkoztatta ki Zarathustra számára a jót. Zarathustra barátok és tanítványok által körülvéve vándorolt és tanított. Jó pásztora volt a nyájának, magát többször "szaoszjant"-nak, azaz szabadítónak nevezte. Zarathustra követői prófétájuk emlékére rituális étkezést is tartottak, mivel ő rájuk hagyta, hogy aki vele együtt eszik a kenyérből és iszik a borból, vele együtt üdvözülni is fog. Zarathustrával merénylő végzett, de mielőtt kilehelte lelkét megbocsátott gyilkosának mondván: nem tudta mit cselekszik.

Hát egy ilyen országból, ilyen szellemiségű háttérből jönnek a bölcsek és hódolnak az újszülött előtt, és gazdagságot jelentő ajándékokat adnak át szüleiknek. Egyáltalán nem csökkenne Jézus nagysága, főleg nem tanításának értéke és életpéldája, ha kiderülne, hogy a Párthiában már föllobbant lángot emelte magasra és vitte tovább a világ sötétebb (értsd erőszakosabb, földhöz ragadottabb) nyugati felébe.

Mi sem ragadhatunk le a kedves-naiv háromkirályos képnél. A bölcsek is visszamennek tenni a dolgukat. Mi is a dolguk, a dolgunk? Csak amivel a szentmise végén elbocsát a jó pap: "**Küldetéstek van, menjetek békével!**"

(György Zoltán)